HULUSİYİ ANLAT

Hayat fırınında pişmeyen olgunlaşamaz.

1987 yılı hem öğretmenin altı aydır göreve başladığı hem de o yıl memleketi olan Adıyaman'dan 11 öğrencinin Kırşehir/Çiçekdağ ilçesindeki yatılı bölümü kazanarak geldikleri dönemdi.

Öğrenciler şanslı idiler ki bekâr olan öğretmen hemşehrileri de sürekli onlarla beraber pansiyonda kalıyordu.

Çocuklar ilkokul beşi bitirmiş,daha anne babalarına doymadan,çiçeği burnunda yediyüz km öteye,ıssız,sessiz ve soğuk bir yere gelmişlerdi.Şefkate en muhtaç oldukları bu dönemde anadan ve memleketten ayrılmışlardı.

Hulusi de bunlardan biriydi.Gelmesine gelmişti fakat bedeniyle gelmiş,ruhu ve aklı onu rahat bırakmıyordu.Bedeni rahat değildi.

Daha okulun ilk haftasıydı.Geldiği günden beri düşünceler içerisinde olan ve sonunda gizlice kaçarak dönmeyi düşünen Hulusi kararını kesin vermişti.Gizlice münübise binip terminale gidecek oradan Kırşehir merkezine gelerek tekrar ayrıldığı anne-babasına kavuşacaktı.Kardeşleriyle beraber olacak,köyün deresine koşup,koyun keçilerle beraber koşturacaktı.Zira ora doğup büyüdüğü,görüp de gezdiği yerlerdi.Ya burası?

Varsın okulunu da köyde okusun!Hem okumasa ne olur ki?Sanki köyündeki herkes okuyor muydu ki?

Ancak hiçbir şey kendisini bu fikrinden vazgeçiremez ve kesin kararını vermişti.

Hulusi her şeyini toplamış durağa gitmişti.

Hemşehrisi öğretmene bu durum iletildi.Öğretmen hemen koşarak zaten ilçenin bir durağı olan yere varmıştı bile.

Gerçekten de Hulusi elinde çantayla durakta duruyordu.

Öğretmen Hulusi'nin elinden tutarak götürmek için ikna etmeye çalıştı. Hulusi bir yandan yere kapanarak diretiyor,diğer yandan da bağırarak gideceğini söyleyip ağlıyordu.

-Anneme gideceğim..anneme gideceğim- diyordu.

Çevredekiler öğretmene bakıyor, bu işe bir anlam veremiyorlardı. Yoksa öğretmen öğrenciyi mi dövüyordu?

Öğretmen zor durumda kalmıştı. İki arada bir derede. Bir yandan Hulusi'nin gitmesi,diğer yandan halkın kınaması.

Öğretmen bu haller içerisinde bir saat uğraşmış,çene çalmış rica etmiş,Hulusi de ciddi bir kalma isteği pek açığa çıkmamıştı.

Öğretmenin son teklifi Hulusi'ye biraz cazib gelmişti;

-Hulusi,bir hafta daha kal,söz seni ben memleketine göndereceğim..bir hafta..söz.

Hulusi söz almıştı.Biraz sözün rahatlığıyla kabul eder gibi oldu.

Hulusi nasıl olsa gideceğini düşünerek bir hafta daha kalmaya razı oldu.Ha şimdi gitmiş ha bir hafta sonra.

Hulusi arkadaşlarına katılmış,pansiyonun sıcak havasına yavaş yavaş ısınmaya başlamıştı.

Çay pişiriliyor,hep beraber bir araya gelerek içiliyordu.Hatta öyle ki banyoda başları bile sabunlanıyor,tam bir anne şefkatini buluyordu.

Hafta dolmuştu fakat Hulusi'de bir kıpırdanma ve gitme isteği görünmüyordu. Artık sıcak ortama arkadaşları ve hemşehrileriyle alışan Hulusi'yi hocası çağırıp;artık gideceklerini,Hulusi'yi eve göndereceğini söyleyince Hulusi gülmeyle karşılık vererek, gitmeyeceğini söylüyordu.

Hulusi altı yıl orada kalmış ve liseyi de bitirmişti.

11 hemşerinin hiç birisi boşta kalmamıştı.Her biri ya üniversiteye girmiş veya bir göreve gelmişti.

Hulusi ise;Kıbrısa giderek Hukuk Fakültesinde okumaya karar verir.Ancak Üniversite

yüksek bir ücret taleb eder.Hulusinin ise bunu verecek ve okuyacak hiçbir maddi gücü yoktur.

Hulusi birde zorluklar içerisinde okumanın verdiği tecrübeyle bu zorlukları aşmak ister.

Tekrar Üniversiteye gidip Dekanla konuşur ve Dekan kendisine şu teklifi yapar;

-Eğer bize öğrenci getirirsen,senden bir ücret almayız.

Hulusi bunu da başarır ve Hukuku okur ve bitirir.

Bununla da yetinmeyen Hulusi aynı okuduğu okula bu sefer de kardeşini yerleştirir ve onun da okumasını sağlar.

Arkasından üçüncü kardeşleri de okur ve oda öğretmen olur.

Hulusi şu an kardeşiyle beraber avukatlık yapmaktadır.

Ayrıca kaderin görünen bir cilvesi de şu şekilde tecelli eder;

Hulusiyle öğretmeni 19 yıl sonra yine aynı şehirde buluşurlar.

Öğretmeninin arabasına bir genç haksız olarak çarpar.

Öğretmen savcılıktan evrakları alıp gerekli resmi işlemleri yapar.

Ehliyetsiz,sigortasız,başkasının motoruyla çarpan genç hoca resmiyet gereği davacı olunca genç de davacı olur.Yaşı küçük olduğundan yeni uygulamaya göre devlet ona bir avukat tahsis eder.

Ogün de baroda görevli avukat Hulusidir.Şüphelinin avukatı olarak mecburen o görevlendirilmiştir.

Öğretmen yıllarca Hulusi'nin bu ibretli hayat hikayesini öğrencilerine anlatır ve özellikle köyden gelip yatılı olan öğrencilere bunu anlatarak,şimdiki durumu ile okumama halindeki durumu mukayese edip anlamalarını ve düşünmelerini sağlar.

Öğretmen yine bir gün sınıfta rehber dersinde öğrencilere ne anlatmasını istediğini sorar.

Yatılı öğrencilerin olduğu bu sınıfta bir öğrenci yüksek sesle;

-Hocam Hulusi'yi anlat…

MEHMET ÖZÇELİK

19-11-2006